

Afrogarden - Hjälp till självhjälp på gräsrotsnivå i Malawi inom trädgårdsodling, utbildningsstöd och social omsorg

Hej Afrogardenvän!

Jag sitter vid mitt frukostbord i Sverige och läser om allt som händer i världen. Tänker på Malawi och cyklonen Freddy som härjade i mars. Att vara på plats under en naturkatastrof kändes på många sätt väldigt nyttigt. Vi kunde hugga i direkt och göra så mycket som möjligt, eftersom vi var mitt i det. Sedan åkte jag till Sverige och efter några veckor kom jag tillbaka. Efter katastrofen var nästan värre, jag kände mig totalt maktlös. Att se förödelsen bet sig fast. Inga hus, ingen mat, ingen skörd. Jag kraschade.

Att sedan lyfta och se framåt gick på grund av all uppskattning och alla människor i Mpsa. De ger inte upp, de har inget, men de kämpar för att överleva. De bygger gräshus, de odlar lite gröna blad, jordnötter och sötpotatis och försöker sälja. Alla är så otroligt tacksamma för allt som Afrogarden gör - hövdingar, rektorer, gamla, barn, alla stannar upp när de ser mig och tackar. En hövding sa: "Afrogarden är större än regeringen." Att vara en del av verkligheten, att vara en del av byarna, det lyfter mig framåt. Även allt stöd från er i Sverige, styrelsen som jobbar så bra tillsammans och alla uppmuntrande tillrop på Facebook. Då känner jag att nu fortsätter vi, nu bygger vi upp, steg för steg.

Stödet från Flood Church (en missionskyrka i Blantyre) känns stabilt, även efter cyklonen Freddy. De ger inte bara tillfälligt katastrofstöd utan även långsiktigt stöd. De har mentorsprogram för våra ungdomar, som kan hjälpa dem att bli starka och kämpa framåt, inte bara bli kvar i fattigdomen. Vi kombinerar att röra oss i byarna för att se hur det ser ut och hjälpa till där det behövs, med att fortsätta Afrogardens befintliga program. En dag kom det en kvinna till Centret, hon har sex barn, hon var på kliniken med ett av barnen när

en granne kom springande och berättade att hennes gräshus hade brunnit upp och all mat och allt familjen ägde hade försvunnit i lågorna. Ingen mat, inga kläder, ingenting. Det kändes starkt att kunna hjälpa akut på plats. Hon och hennes man hade redan börjat förbereda att bygga ett nytt lerhus.

Det är fantastiskt också att se att våra 500 trädgårdar fortfarande fungerar, även om de flesta utplånades under Freddy så fanns det ofta någon liten del kvar. Vi hade utbildning på Centret då vi även bjöd på lunch, och det är extremt uppskattat så klart,

En annan sak som har hänt det senaste året, som i hela världen, är att priserna har stigit kolossalt. Malawi som är ett av världens absolut fattigaste länder, är nu också ett av Afrikas dyraste länder. Det är helt galet! Bensinpriset är lika högt som i Sverige! Maten har också blivit extremt dyr. För människorna är majs det viktigaste, de tror att de svälter om de

inte har majs. En säck majs (50 kg) kostade för ett år sedan cirka 60 kr, idag kostar den 400 kr. Människorna försöker varje morgon antingen göra en liten business eller få ett dagsverke och då tjänar de ungefär 10 – 30 kr om dagen. För det köper de majs som räcker för dagen. Situationen går inte riktigt ihop... Så klart leder det här till att alla andra priser också höjs, skolavgifter, pennor och anteckningsböcker till barnen, två att tvätta barnens kläder, vilket gör att många barn inte kan gå i skolan. Skolavgifterna på gymnasiet ökar dramatiskt, varje termin höjs det med 50%. Det här kommer att snart slå jätte hårt mot flickor. Om en familj prioriterar att ett av barnen ska få gå kvar i skolan så väljs pojken, medan flickan får stanna hemma och hjälpa till och snart blir hon gravid. Det här känns som stora steg bakåt!

Men det finns också glädjeämnen! Till exempel har vi "egna barn", ca 30 barn som växt upp på centret och som vi har ett långsiktigt åtagande för. Två av dem är Hannah och Madalitso. Hannah mötte jag första gången jag var i Malawi 2010, då satt hon på en papplåda på marken vid sin mormor som sålde tomater. Nu är hon 19 år och har börjat på universitetet – ett medicinskt college. Madalitso bodde jag hos 2012. Han hade precis förlorat sin mamma, men hans mormor hade en köksträdgård sedan flera år tillbaka. Han går också på college nu och är på god väg att förverkliga sina

[Följ oss på Facebook](#)

Din gåva når fram! Bg 543-2539 Swish 1230 24 44 26. www.afrogarden.com

Afrogarden - Hjälp till självhjälp på gräsrotsnivå i Malawi inom trädgårdsodling, utbildningsstöd och social omsorg

drömmar att bli läkare. Både Hannah och Madalitso har jobbat hårt i sina liv, både med skolan, att hjälpa sina familjer och även arbetat för Afrogarden och tjänat en slant. Utan hjälp från oss hade de aldrig varit där de är idag. Detta betyder jättemycket för hela området. Man får "role models" och man ser att det är möjligt att förändra sin situation. Vi har även flickor som har hoppat av sina program för att de har blivit gravida, sexuellt utnyttjade och pandemin blev en alltför stor utmaning när skolan var stängd i sju månader. Men Afrogarden ger inte upp, vi försöker få dem att kämpa vidare med sina liv. Nu går en del av dem på Kosoka School (Syskola) och Kuluka School (Stickskola) och lär sig ett hantverk som försörjer deras familjer.

Syskolan är idag 1 lärare och 8 flickor, de har sedan drygt ett år tillbaka lärt sig att sy lokala kläder och de håller nu på att lära sig sy moderna blusar som kan säljas i butiker i Malawi och kanske även i andra länder. Detta ger framtidstro! De har ännu gammaldags trampsymaskiner, men tanken är att de snart ska börja sy på elektriska maskiner. Målet är att vi ska ha elektricitet på centret, men allt tar sådan tid i Malawi. För ett halvår sedan tog den svenska styrelsen ett beslut att säga ja och la en budget, en lokal elektriker gav en offert vad det skulle kosta med installationen. Vi prutade lite och under ett par veckor drogs ledningarna och uttagen sattes in. Samtidigt gjorde vi en skriftlig ansökan om elektricitet hos det statliga elbolaget, Escom, som ligger i samhället en timme bort, men det kom ingen. Jag åkte dit och frågade varför inget hände, de sa att de ville ha extra pengar, jag sa nej. Då fick jag istället hämta honom och vi åkte till Centret där han gjorde en bedömning. Sedan väntade vi på nästa steg, att de skulle komma och dra in elen till Centret. Jag ringde nästan varje dag, men de kom inte. Till sist åkte jag dit och pratade med dem igen, då kom de. Vi hade vi el på centret *en dag*, men sedan måste Escom ansluta vår elmätare till deras system inne i Blantyre och det händer inte, folk säger att det kan ta *år!* Det är svårt att förstå varför det ska vara så omöjligt. När jag kommer tillbaka ska jag åka dit igen, om det finns bensin...

Centret har blivit en mycket viktig knutpunkt för all vår verksamhet och för hela området. Det är enkelt, praktiskt och fantastiskt med en stor veranda där det mesta sker, men även ett stort rum inomhus. Det är perfekt för extraundervisning, lovskola, läger, internetkafé. Ibland ett tillfälligt boende för familjer under katastrofer. På gräsmattan kan man samla flera hundra människor och distribuera hjälpmedel på ett tryggt sätt innanför murarna. Centret är också en oas där man får vara i fred och samla kraft. Jag är tacksam varje gång jag kommer dit. Men det är lite nergånget och skulle behövs rustas upp, för att möta våra behov och traktens önskningar, även nu när vi SNART får elektricitet...

Vill du vara med och bidra till en långsiktig fortsättning och utveckling av vårt lokala Center, får du gärna sätta in en slant till Afrogarden och märka din gåva med "Centret".
Stort TACK på förhand!

Denna gång är vår gästskribent Anna Löfmark vars dotter Karin Vaghult sitter i Afrogardens styrelse. De var på besök i Malawi just före cyklonen Freddy. Läs Annas brev som en introduktion till Malawi och Afrogarden, och bli inspirerad!

Malmö den 10 oktober 2023

Många hälsningar från alla i Afrogarden både i Malawi och i Sverige genom *Christina*

Följ oss på Facebook

Din gåva når fram! Bg 543-2539 Swish 1230 24 44 26. www.afrogarden.com